

မင်းရိုးယဉ်

ကိုတံငါ ရေချိုအင်း
ရသစုံဝတ္ထုတိုများ

ကိုယ်ရေးသမိုင်းအကျဉ်း

အမည်ရင်း- ကိုအောင်မင်း၊ အဘဦးသာဆင်၊ အမိဒေါ်ခင်စိန် (ခ) ဒေါ်ပိုးလုံးတို့ မှ ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၄ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ မွေးဖွားခဲ့။ ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ သောင်ကြီးရွာဇာတိ။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် မဒေါက်မြို့ အ.လ.ကမှ အစိုးရစစ် သတ္တမတန်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့။ တာမွေ စံနမူကောလိပ်တွင် ဆက်လက်ပညာသင်ယူခဲ့။

၁၉၆၀ ခုနှစ်မှ စ၍ D.S.I.။ စစ်ဘက်ကုန် စည်ဖြန့်ချိရေး အမှတ်-၂ တွင် အတ/စရ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့။ ၁၉၆၂တွင် တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ပြီး ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ပုလဲနှင့်ငါး ပဲခူးတိုင်း ဝေါမြို့နယ် ခုနစ်တွင် ဧရာဝတီတိုင်း၊ ကျုံပျော်မြို့နယ်၊ ရွှေတာဝန်ယူခဲ့သည် ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ခံခိုင်မှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည် ။

၁၇နှစ်သားအရွယ် ၁၉၆၀ ခုနှစ်မှ စ၍ သက်ဦးလွင် ကလောင်အမည်ဖြင့်- "မေ"မဂ္ဂဇင်း၊ ဖလင်စတား စာစောင်၊ ဘားမားစတား၊ အချစ်တော်စာစောင်များ ၌ နီတိ၊ ကဗျာ၊ "မင်းရိုးယဉ်" ကလောင်အမည်ဖြင့် "နုနုကြမ်းကြမ်းဘဝလမ်း" တံငါလုံးချင်းဝတ္ထု ၂ကျပ်တန်၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၌ "ကိုယ်ချစ်တဲ့ ပပ" မေတ္တာဘွဲ့ ၃ကျပ်တန် လုံးချင်းစာအုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည် ။

၁၉၈၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၃ ခုနှစ်အထိ ကျုံပျော်မြို့နယ်စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ယူခဲ့သည် ။ ယခုအခါမဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များ တွင် ကဗျာ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါးများ ရေးသားပြုစုလျက် သာကေတမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် စာပေတာဝန် ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည် ။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း၏

အမှာ စာ

‘ဝတ္ထု’ဟူ၍ ယနေ့ အလွယ်တကူ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲနေကြသော အရေးအဖွဲ့အမျိုးအစားကို ဝတ္ထုဟု ခေါ်တွင် ခွင့်သည် အလွယ်တကူ မရရှိခဲ့ပေ။ ကာလအတန်ကြာအောင် ဆွေးနွေးငြင်းခုံပြီးမှ ဝတ္ထုဟု အသုံးတွင် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဝတ္ထု၏ မြစ်ဖျားခံရာအရပ်မှာ ၅၅၀ နိပါတ်တော်များ ဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်တော်များ သည် စာဖတ်သူ၊ စာနာသူတို့ အတွက် ကောင်းသောဦးတည်ချက်များ ပါရှိ၏။ ဤယဉ်ကျေးမှုရင်ခွင်မှ မွေးဖွား လာသော မြန်မာဝတ္ထုအများစုသည် ကောင်းသောဦးတည်ချက်ဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြသည်။ ။

ပထမကမ္ဘာစစ်(၁၉၁၄-၁၈) နောက်ပိုင်းတွင် သတင်းစာနှင့်ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ကျယ်လာ သောအခါ ဝတ္ထုတိုအရေးအဖွဲ့များ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်စတင်ချိန်ဝယ် မြန်မာ စာနယ်ဇင်းလောက၌ ဝတ္ထုတိုအရေးအဖွဲ့နေရာရလာသည်။ စုပေါင်းရေးသားသော ဝတ္ထုတိုညွန့်ပေါင်း စာအုပ်များ ပင် ထုတ်ဝေလာခဲ့ချေပြီ။ မဂ္ဂဇင်းများ တွင် လည်း ဝတ္ထုတိုသည် မပါလျှင်မဖြစ်တော့ပေ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် (၁၉၃၉-၄၅) အပြီးတွင် ကား ပြည်သူ့စာပေဟူသ

ည် အသံနှင့် အတူ သရုပ်ဖော် စာပေ၊ သရုပ်ဖော်ဝတ္ထုဟူသည့် ဝေါဟာရများကို ကြားကြရသည်။ ။ အရှေ့တိုင်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် သွေးသောက် မဂ္ဂဇင်းတို့ သည် ထိုအသံများ အောက်တွင် မွေးဖွားလာသော မဂ္ဂဇင်းများ ဖြစ်သည်။ ။

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ရှုမဝအမည်ရှိသည့် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ အပြင်အဆင်နှင့် ရောင်းဈေးကအစ ရှိနှင့်ပြီးသော မဂ္ဂဇင်းများ နှင့်တူသောကြောင့် လအနည်းငယ်အတွင်း၌ အောင်မြင်၏။ ။ ထင်ရှားသော ထိုမဂ္ဂဇင်းမှ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ကလောင်သစ်တစ်ချောင်းကို စတင်ပေးလိုက်ရာ ‘ကြယ်နီ’ဟူ၍ ချက်ချင်းထင်ရှားလာ၏။

ရှုမဝဦးကျော်နှင့် ဆရာဦးတင့်တယ်တို့ က ထိုကလောင်သစ်အား စတင်တင်ပေးလိုက်ခြင်းမှာ တွေ့ရခဲ့သော အကြောင်းအရာကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။ အရေးအသားလည်း ကောင်းမွန်သောအခါ လျင်မြန်စွာ ထင်ရှားလာသည်။ ။

ဆရာကြယ်နီရေးဖွဲ့သော အကြောင်းအရာမှာ အင်းတံငါ (အင်းရေလုပ်သား)တို့ ၏ ဘဝဖြစ်သည်။ ။ စာဖတ်သူတို့ သည် ဆရာ (ဦး) မောင်ထင်၏ ကောင်းမှုကြောင့် ငဘဝတ္ထုမှ တစ်ဆင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် လယ်သမားဘဝကို ဖတ်ရှုဖူးကြပြီး (ဦး) မန်းတင်၏ ကောင်းမှုကြောင့် ကိုဖိုးလုံးတို့ ၏ လယ်သမား ဘဝကို မြည်းစမ်းခွင့်ရပြီးကြပြီ။ (ကို) အောင်စိုး၏ ကလောင်စွမ်းကြောင့် အညာသား ယာသမားတို့ အကြောင်းကို မျှဝေခံစားမိပြီးပြီ။

သို့သော် ရေထဲမှာ ငါးပုစွန်များကို ရှာဖွေပေးသော တံငါတို့ အကြောင်းကို တင်ပြနိုင်သူ မရှိသေးချေ။ ယင်းအချိန်တွင် (ဦး)ကြည်နီ၏ အင်းတံငါဝတ္ထုများကို ဝေဆာပြည့်စုံစွာ ဖတ်ရှုကြရသော အခါ စာဖတ်ပရိသတ်

မှာ နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်ကြရပေ၏။

သို့ရာတွင် ကြယ်နီမှာ ကလောင်သက်ဆိုး မရှည်ရှာ။ ၁၉၅၃ - ၅၄ ခုနှစ်တွင် ရပ်တန့်သွားသည် ။ ကျန်းမာရေးကြောင့် ရပ်တန့်သွားပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့် ကြာမြင့်မှ ကွယ်လွန်သွားသည် ။

ဝတ္ထုတိုချစ်သော ပရိသတ်ကြီး မချင့်မရဲဖြစ်နေစဉ် ဟာနေသောကွက်လပ်ကို ဝင်ရောက် ဖြည့်တင်းသူမှာ လင်းယုန်သစ်လွင် ဖြစ်၏။ လင်းယုန်သစ်လွင်၏ တံငါဝတ္ထုတိုများမှာ မြစ်တံငါဝတ္ထု များ ဖြစ်ပြီး ညောင်တုန်းမြို့နယ်ကို အခြေခံသည် ။ သူသည် ကြယ်နီကဲ့သို့ကား မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တည်း တွင် စိုက်လိုက်မတ်မတ် မရေးခဲ့ပေ။ သူသည် ပင်လယ်တံငါဝတ္ထုအထိ ကြိုးပမ်းအားထုတ်သွား၏။ ယင်းတို့ အနက် ‘ယမုံနာ’ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်မှာ သူ၏ မြစ်တံငါများ ဖြစ်၏။

လင်းယုန်သစ်လွင်၏ နောက်တွင် ပေါ်ပေါက်လာသော တတိယတံငါတစ်ယောက်မှာ မောင်သိက္ခာ ဖြစ်၏။ မောင်သိက္ခာအား စင်တင်ပေးသူမှာ လည်း ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းပင် ဖြစ်၏။ မောင်သိက္ခာ၏ တံငါများမှာ ဓနုဖြူဆကာကြီးဘက်မှ မြစ်တံငါများ ဖြစ်၏။ သူလည်း အကြောင်းအရာ၏ ဆွဲဆောင်မှု၊ အတင်အပြကောင်းမွန်မှုကြောင့် လူကြိုက်များ ပြီး ထင်ရှားခဲ့သည် ။

မောင်သိက္ခာကွယ်လွန်သွားပြီးနောက်တွင် ပင်လယ်တံငါဝတ္ထု၊ မြစ်တံငါ၊ အင်းတံငါ ဝတ္ထုရေး သားသူများ ကြိုကြားမျှသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ ယခု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုတိုများကို ဘဝသရုပ်ဖော် ဝတ္ထုများ ဟု ခေါ်တွင် ခဲ့ကြ၏။

ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန စာပေဗိမာန်သည် စာပေဗိမာန်စာပေဆုကို အမျိုးသားစာပေဆုအဖြစ် ပြောင်းလဲပြီးနောက် မျိုးဆက်သစ်က

လောင်ကောင်းများ ထွန်းကားရေးဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်သောအားဖြင့် ‘စာပေဗိမာန် စာမူဆု’ ကို ဆက်လက်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ထိုမှ နှစ်အတန်ကြာချိန်တွင် ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ စာပေဆု၊ မြတ်မိခင် စာပေဆုနှင့် တပ်မတော်မှ ကျင်းပချီးမြှင့်သော စာပေဆုများ အင်တိုက်အားတိုက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရာ တံငါဝတ္ထုကို စွမ်းစွမ်းတမံ ရေးသားနိုင်သူနှစ်ဦး ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ မြေလတ်မင်းလွင်နှင့် ပုသိမ်ရန်နောင်စိုးတို့ ဖြစ်သည်။ ကမ်းနီးပင်လယ်တံငါအစ၊ ချောင်းကြို တံငါများ အထိ ရေးဖွဲ့နိုင်သော ကလောင်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများ ၌ စိုက်လိုက်မတ်မတ် မရေးကြပေ။

ထိုသို့ စိုက်လိုက်မတ်မတ် မရေးသူများ ထဲတွင် ဤ ‘ရွှေတံငါနှင့်အခြားဝတ္ထုတိုများ’ ကို ရေးသားသော စာရေးဆရာမင်းရိုးယဉ်လည်း ပါဝင်၏။ သူသည် ကျုံပျော်မြို့နယ်ရှိ ‘အင်းရဲကြီး’အင်းအကြောင်းကို ရေးဖွဲ့၏။ အင်းအတွင်း၌ မှီတင်းနေထိုင်သော ငါးပုစွန်များ ၊ ထိုအင်းကို မှီတင်းနေထိုင် သော ရေလုပ်သားတို့ ၏ ဘဝကို ရသစာပေအဖြစ် တင်ပြရန် အားထုတ်ထား၏။

အင်းရဲကြီးသည် နာမည်ကျော်ကြားထင်ရှားသည့်နည်းတူ အင်းရဲကြီးအင်းပျော် ရေသတ္တဝါများ မှာ လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ အင်းသားတံငါတို့ ၏ အကြောင်းကို မေတ္တာတရားဖြင့် စာပေရေးဖွဲ့ သောလက်သစ်ကလောင်တစ်ချောင်းအား အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်ကြပုံမှာ ရယ်စရာ ကောင်း၏။ ရယ်စရာ ၁ ကေ ၁ င်းရ ခြ ၁ င်းမ ၂၁ စာရေးဆရာ၏ အရေးအသားမှန်ကန်နေသောကြောင့် ပေတည်း။

မြစ်တံငါ၊ အင်းတံငါ၊ ပင်လယ်တံငါများမှာ ရေးသီ၍ မတူနိုင်သော အကြောင်းအရာများ ဖြစ် ပေရာ လာလတ္တံ့သော မျိုးဆက်သစ်ကလောင်များ ၏ အတွေးများ ၊ အရေးများကို မလွဲမသွေ ဖတ်ရှုကြ ရဦးမည်သာ ဖြစ်၏။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော စာပေဆုများကလည်း မျိုးဆက်သစ် ကလောင် ကောင်းများကို မွေးထုတ်ပေးနေသဖြင့် ရေလုပ်သားဝတ္ထုကောင်းများ ဆက်ကာဆက်ကာ ဖတ်ရှုရလိမ့် မည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်ပါသည် ။

မင်းရိုးယဉ်မှာ လည်း အင်းရဲကြီးတစ်အင်းလုံးကို ရရှိထားသူဖြစ်သဖြင့် အရေးသွက်ပါမူ လူသိ များ သော တံငါကလောင်တစ်ချောင်း ဖြစ်လာဖွယ်ရှိပါသည် ။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

ဆရာရွှေစွန်ညို၏

အမှာ စာ

မင်းရိုးယဉ်၊ ကလောင်အမည်က ရိုးရိုးလေးနဲ့ ယဉ်သည် ။ သူ့ဘဝ၊ သူ့စာနှင့် သူ့အမြင်က စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းသည် ။

ဆယ်ကျော်သက်က စာဖတ်ခဲ့သူ၊ ၁၇ နှစ်သားက ကဗျာရေးသူ၊ ကဗျာ၊ နီတိ၊ ဟာသတို့ နှင့် စာပေ လောကအခြေချခဲ့သူ ‘မေ’မဂ္ဂဇင်း

ဘားမားစတား၊ ဖလင်စတား၊ အချစ်တော်၊ သတင်းဦး၊ အကယ်ဒမီ စာစောင်တို့တွင် ဖြတ်သန်းခဲ့သူ၊ ကြိုးပမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။

သူ၏ ဖလင်စတား ဝတ္ထုတိုအရေးအသားကို အကြောင်းပြု၍ ပုဒ်မ ၅၀၀ဖြင့် တရားစွဲခံခဲ့ရသူ၊ စာပေစန်းပွင့်သူ၊ သို့သော် သူ့နောက်မတွန့်ခဲ့။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ‘နုနုကြမ်းကြမ်းဘဝလမ်း’၊ နှစ်ကျပ်တန် လုံးချင်းလောကသို့ ချည်းနင်းခဲ့သည်။ ။ ခြိမ်းခြောက်ခံရပြန်သည်။ ။

နကမ္မတီ၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ‘ကိုယ်ချစ်တဲ့ ပပ’ကို ဆက်ထုတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ။ အချစ်ရေးမှတ်တမ်း တွင် သူရေလုပ်သားဘဝချယ်မှုန်းသူ မပေးရသော်လည်း အပြုံးဆေးအဖြစ် ရှင်းလင်းချက်ပေးရ ပြန်သည်။ ။

ထို့နောက် ရေလုပ်သား၊ အင်းလုပ်သားများ ဘဝကို အစဉ်တစိုက် ဖော်ကျူးလာသူ၊ အင်းဝန်ထမ်း လောကတွင် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မြှုပ်နှံခဲ့သူ။ ။

စာရေးသူတို့ ရေးသောနယ်ပယ်တွင် အခြေခံသည့် အကြောင်းအရာတို့ မတူကွဲပြားခြားနား နေသည်။ ။

မင်းရိုးယဉ်ကို ရှားပါးသည့် ရေလုပ်သား၊ အင်းလုပ်သားတို့ ဘဝ ရွှေ့တံငါဝတ္ထုများကို အစဉ်တစိုက် ရေးသားခဲ့သူအဖြစ်သိရသည်။ ။

ရေလုပ်သားတို့ ဘဝကို ရေးသားကြရာတွင် သိပ္ပံမောင်ဝ၊ ကြယ်နီ၊ လင်းယုန်သစ်လွင်၊ မောင်သိက္ခာ၊ ဖိုးကျော့၊ မြေလတ်မင်းလွင်၊ ပုသိမ်ရန်နော်စိုးတို့ ခေတ်ရေစီးကြောင်းတစ်လျှောက် စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ။

ပြီးနောက် ဆရာမင်းရိုးယဉ်နှင့် ဓနုဖြူသန်းဆွေသစ်တို့ ဖြစ်သည်။ ။

ဖိုးကျော့က ရခိုင်ကမ်းနီးကမ်းဝေး မြေလတ်မင်းလွင်နှင့် ပုသိမ်ရန်

နောင်စိုးတို့ ဘုံကလေးမြစ် အစ ပင်လယ်အခြေအထိ ဓနုဖြူသန်းဆွေ
က ဆရာကြယ်နီ၏ ဘဝနှင့်စာပေများ ဆရာမင်းရိုးယဉ်က ကျုံ့ပျော်မြို့
နယ် အင်းရဲကြီးအင်း၊ အင်းလုပ်သားတို့ ဘဝကို ချယ်မှုန်းတင်ပြသည်။ ။

မင်းရိုးယဉ်၏ ရွှေတံငါဝတ္ထုတိုများ သည် ကျုံ့ပျော်မြို့နယ်
အင်းရဲကြီးကို အခြေခံသည်။ ။ အင်းသမိုင်း၊ အင်းဘဝ၊ အင်းလုပ်သားတို့
ဘဝကို ချယ်မှုန်းထားသည်။ ။

အင်းပျော်ငါးတို့ အကြောင်း၊ ရေလုပ်သားတို့ အကြောင်း၊ ငါးတို့ ၏
ဖြစ်စဉ်၊ ရေလုပ်သားတို့ ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ဖွင့်ပြသည်။ ။

၁၉၆၅ ခုနှစ်မှာ မင်းရိုးယဉ်သည် အင်းဝန်ထမ်းဘဝနှင့် နှစ်ပေါင်း ၃
၅ နှစ်ကျော် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ ပြီးနောက် ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်တွင် မ
ဂ္ဂဇင်းများ ၌ အင်းပျော် ရွှေတံငါမှ စ၍ ရေးသားခဲ့သည်။ ။

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ ဆယ်စုနှစ်ကျော်ရေးသားပြီး ရွှေတံငါနှင့်အခြား
ဝတ္ထုတိုများကို ထုတ်ဝေလာ ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုစဉ်က ရေတံငါ၊ ယခုတို့
ရွှေတံငါဖြစ်လာခဲ့ပြီ။

အင်းနားနေ အင်းရေသောက်ကြသည့် အင်းရေလုပ်သားတို့ ၏
ဘဝဖြစ်စဉ်၊ ဘဝအထွေထွေကို မြင်တွေ့ရသည်။ ။ အင်းသားတို့ ၏ ဘဝ
သံသရာကို မြင်ရသည်။ ။

ဆရာကြယ်နီဖြစ်ထွန်းခဲ့သော ရေလုပ်သားတို့ ၏ ဘဝလွတ်မြောက်
မှုမှာ အခြေတိုးမြှင့်လာခဲ့သည် ဟု မြင်ကြရသည်။ ။

စာရေးဆရာနှင့်သူ၏ စာတို့ တွင် အခြေခံရေးသည့်အကြောင်းအရာ
ရေမြေသဘာဝတို့ မှာ လူနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလိုက်၍ ထိုသို့
မတူကွဲပြားခြားနားလေ့ရှိသည်။ ။

ကြယ်နီ၏ ‘ကိုတံငါ’မှ သည် မင်းရိုးယဉ်၏ ‘ရွှေတံငါ’သို့တိုင် တံငါ၊ ရေလုပ်သားတို့ ၏ ဘဝ သည် ရေးသူတို့ ၏ အနက်အရှိုင်းကိုလိုက်၍ ဖြစ်စေ၊ ဖြတ်သန်းကြရသည့် ခေတ်ကိုလိုက်၍ ဖြစ်စေ စီးဝင်မှု၊ စိမ့်ဝင်မှု၊ ခံစားမှုရသမျှ ခြားနားတတ်သည်။ ။

သဘာဝ အင်း၊ အိုင်၊ ချောင်း၊ မြောင်း၊ မြစ်၊ ပင်လယ်၊ ကမ်းနီး၊ ကမ်းဝေးတို့ တွင် ရေလုပ်သားတို့ ရှိနေမည်သာ။

ရေလုပ်သားတို့ ဘဝကို ဖော်ကျူးသော စာရေးဆရာတို့ ရှိနေမည်သာ။

ရေလုပ်သားတို့ ဘဝကို ဖော်ကျူးသည့် စာပေတို့ လည်း ထွန်းကားနေမည်သာ။

စာပေလောကတွင် အင်းလုပ်သား၊ ရေလုပ်သားအပါအဝင် အလုပ်သမား လူတန်းစားတို့ အကြောင်းရေးသည့် စာရေးဆရာတို့ နည်းပါးသည်။ ။ ရွှေတံငါတို့ ၏ အကြောင်း ဖော်ကျူး၍ သူ့ဘဝ ကြမ်းတမ်းခဲ့သော်လည်း သူမမှုခဲ့။

ဘဝတစ်ခုလုံး ငါမသေဘူး။ စာရေးဖြစ်တယ်ဟူသောခွဲဖြင့် ဖြတ်ကျော်ခဲ့သော မင်းရိုးယဉ်သည် ရွှေတံငါတို့ ၏ စာပေများ ဆက်လက်ရေးသားလိမ့်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ။

စာပေရေးစီးကြောင်းအရ မျိုးဆက်သစ် ဖြစ်လာသော မင်းရိုးယဉ်သည် ဘဝအတွေ့အကြုံ မနည်းလှ။

မင်းရိုးယဉ်ကဲ့သို့ စာပေမျိုးဆက်သစ်များ ဆက်လက်ထွန်းပေါ်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ။

အထူးသဖြင့် ရေလုပ်သားဘဝစာပေသည် အလုပ်သမားလူတန်းစား

ဘဝသာ။

ရေလုပ်သားတို့ ၏ ဘဝခရီးနှင့် ဘဝအရေးတို့ သည် အနာဂတ်ကာ
လတွင် ယခုထက် ရှင်လန်း တိုးတက်မည်ဟု ယုံစားလျက် ...။ ။

ရွှေစန်ညို
